

Kristuksen varoituksia seurakunnalleen

Admonitions by Christ to His Church

Johan Malan, Mossel Bay, South Africa (March 2015)

Kirjeittensä kautta Vähän-Aasian seitsemälle seurakunnalle Herra Jeesus opettaa koko seurakuntaa maan päällä, kuinka pysyä puhtaana kristillisen evankelisen uskon tiellä (Ilm. 2 & 3). Viesteissään Hän varoittaa niistä monista poikkeamisista suoralta tieltä, joita uskoville tarjotaan sekä hienovaraisen että räikeän petoksen kautta, kuten myös armottoman totuuden vainoamisen kautta, jota seurakunta on kohdannut kautta vuosisatojen. Hän kehottaa meitä seisomaan lujina niin, ettemme antaudu kurittomuuteen ja siten varmistaa, että päätämme kilvoituksen voittajina. Näistä lyhyistä, mutta väkevästä kirjeistä käy ilmi, että vain vähemmistö uskovista on oleva voittajien joukossa ja se korostaa varoitusten tärkeyttä vakavasta petoksesta seurakunnan sisä- ja myös ulkopuolelta sekä vastustuksesta vihamielisen maailman taholta, joka on Pahan vallassa. Seuraavassa seitsemän kirjeen tärkeimmät varoitukset:

Efeso: Epäonnistumaan tuomittu humanistinen jumalisuuden muoto

Kristuksen evankeliumin valo vahvistettiin Efeson seurakunnassa ja aluksi loisti kirkkaasti.

Möyhemmin väärät opettajat pujahtivat seurakuntaan ja pettivät uskovat (Apt. 20:28-30).

Lopulta seurakunta lopetti toimintansa ja kirkkorakennus raunioitui.

Efeson seurakunta aloitti hyvin Paavalin johdolla ja Kristuksen rakkaus sai ihmiset antamaan sydämensä Hänelle ja tulemaan kristillisen seurakunnan jäseniksi. Siellä julistettiin puhdasta kristinoppia kuten Paavalin kirje efesolaisille todistaa ja kaikki, mikä poikkesi siitä, hyljättiin. Lampunjalka ja öljy kuvaavat Pyhää Henkeä, joka loisti kirkkaasti ja ohjasi seurakuntaa kaikkeen totuuteen.

Ajan mittaan vakiintui jumalisuuden muoto, joka sai jäsenet vain älyllisesti suostumaan seurakunnan hyviin tunnustuksiin ilman hengellistä kokemusta Herran Jeesuksen kohtaamisesta Pyhän Hengen kautta. Seuraus oli, että todistukset uudestisyntymisestä ja Pyhällä Hengellä täyttymisestä kävivät harvinaisiksi, koska jäsenet olivat vain seurakunnan ja paimenen kannattajia, joka julisti heidät pelastetuiksi. He käyttivät edelleen Herran Jeesuksen nimeä, mutta Hän ei ollut todellisuus heidän elämässään. He hylkäsivät väriä oppeja, mutta vain, koska ne olivat ristiriidassa heidän oman seurakuntansa oppien kanssa. Siinä prosessissa Kristuksen rakkaus haihtui ja sen korvasi rakkaus seurakuntaan, samalla kun Hengen hedelmän korvasivat ihmisen teot, joita tehtiin omasta aloitteesta ja ainoastaan heidän oman seurakuntansa eduksi. He olivat edelleen toimivia jäseniä, jopa vainon keskellä, mutta Kristus oli vain heidän huulillaan (vrt. Mt. 15:8-9).

Kirjeessään Herra Jeesus kiitti seurakuntaa heidän tekemistään hyvistä asioista, mutta varoitti, että he olivat nopeasti kadottamassa hengellisen perustuksensa: *”Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat*

itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut. Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut ja tee parannus ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan -- ellet tee parannusta” (Rev. 2:2-5).

Kristuksesta oli tullut muukalainen esimerkkiseurakunnassaan. Rakkaus, joka ihmisillä on toisiin ja myös omaan seurakuntaansa, ei voi korvata Jumalan agape-rakkautta, jonka Pyhä Henki on vuodattanut sydämiimme (Room. 5:5). Kun et enää ole perustunut ja juurtunut tähän rakkauteen, sinulla ei ole suhdetta Jeesukseen Kristukseen, vaikka tunnustatkin Hänen nimeään huulillasi. Kun kristillinen seurakunta kadottaa hengellisyytensä ja taantuu humanistiseen jumalisuuden muotoon, niin Herra kutsuu jäseniä parannukseen langenneesta tilastaan. Elleivät he reagoi tähän kutsuun, niin seurakunta menettää lampunjalkansa ja luisuu vieläkin suurempaan pimeyteen. Juuri näin kävi Efeson seurakunnassa ja lopulta heidän oli pakko sulkea ovensa.

Smyrna: Voimakasta kamppailua pahaa ja vihamielistä maailmaa vastaan

Lukemattomia kristittyjä vangittiin uskonsa tähden. Sitä tapahtuu edelleen.

Voimakas vihamielisyys Raamatua kohtaan Jumalan Sanana on tunnusmerkillistä UT:n ajoille.

Monet kristityt maksoivat korkeimman hinnan uskostaan, usein mitä hirveimmillä tavoilla.

Tässä kirjeessä Herra Jeesus varoittaa, että seurakuntadispensaatiota ei pitäisi rinnastaa valtakuntatilanteeseen, koska me elämme maailmassa, joka on Pahan vallassa. Perkele on Kristuksen ja Hänen seurakuntansa suuri vastustaja ja se vaatii jäseniltä laaja-alaista hengellistä puolustusta. Kristuksessa perkele on kuitenkin voitettu vihollinen ja vaikka kristittyjen on kuoltava marttyyreina, heidän tulevaisuutensa on varma ja vakaa. Jeesus sanoo tässä kirjeessä: *”Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun” (Ilm.. 2:10).*

Kymmenen päivää on viittaus kymmeneen peräkkäiseen Rooman keisariin, jotka vainosivat kristittyjä ja yrittivät tuhota heidät. He olivat perkeleen kätyreitä. Kristittyjen vaino ei kuitenkaan loppunut Rooman valtakunnan kaatumiseen, vaan sitä jatkoi roomalaiskatolinen kirkko, kuten myös pakanalliset kansakunnat väärin uskontojen valvonnassa. Ankarain vainon jaksot tulivat ja menivät, mutta eivät koskaan pysyvästi lakanneet. Tulevan ahdistuksen aikana vaino tulee jälleen leimahtamaan ja saavuttaa uusia huippuja. Kohdassa Ilm. 6:9-11 Johannes viittaa lopunajan marttyyriin ahdistuksen aikana.

Jopa maissa, joissa ei ole kristittyjen fyysistä sortoa ja vainoa, uskovat ovat edelleen ankarassa kamppailussa perkelettä ja hänen kiusauksiaan vastaan. Se on syy, miksi meitä käsketään ottamaan Jumalan koko sota-asu voidaksemme kestää perkeleen kavalat juonet (Ef.. 6:10-12; 2.Kor. 10:3-5). Evankelisia kristittyjä usein kartetaan yhteiskunnassa ja pidetään ei-toivottuina henkilöinä, *persona non grata*; ja siksi Paavali sanoo, että *”kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi”* (2.Tim.. 3:12). Kirjeessään Smyrnalle Herra

Jeesus kehottaa meitä pysymään uskollisina Hänelle kaiken ahdistuksen keskellä – jopa kuolemaan asti.

Pergamo: Sovittelua väärin uskontojen ja maailmallisen viisauden kanssa

Bileamin oppi on babylonialainen uskontojenvälisen toiminnan malli, jossa eroavaisuudet tekevät tilaa yhteydelle.

Moniuskonnollisia järjestöjä nousee kuin sieniä sateella ja ne nauttivat nykyisin maailmanlaajuista kannatusta.

Uskontojenväliset rakenteet kukoistavat ristin hylkäämisen ja murtamisen ympärillä.

Tämän kaupungin seurakunnassa oli pieni ryhmä uskollisia opetuslapsia, jotka ottivat rohkeasti kantaa Kristuksen ja Hänen evankeliuminsa puolesta. Pergamo kuvaillaan paikkana, ”missä saatanan valtaistuini on” (Ilm. 2:13). Kaupungissa oli paljon pakanatemppeleitä ja yksi myös keisari Augustuksen palvonnalle. Tilanne siellä antaa lisää todisteita laaja-alaisesta valvonnasta, jonka saatanalliset voimat ovat saaneet turmeltuneen maailman yli seurakunta-ajassa. Saavuttaakseen tämän päämäärän paholainen muuttaa ulkonäköään ja enimmäkseen tulee valon enkeliksi naamioituneena pettääkseen ihmiset ja vakuuttaakseen heidät, että eikristillisissä uskonnoissa ei ole mitään väärää ja että ne itseasiassa täydentävät kristillistä uskoa ja pitäisi siksi täysin tunnustaa.

Lisäksi pakanallinen filosofia muodosti pohjan kansakunnan koulusysteemille. Kaupunki kerskui yliopistolla, jossa oli 200 000 kirjan kokoelma enimmäkseen kreikkalaista filosofiaa. Polyteismää (monijumalaisuus) edistettiin, kuten myös Platonin metafysiikkaa, joka antoi nostetta uskolle epämääräisiin ylikuonnollisiin voimiin, kuten noituuteen. Tämä harhaanjohtava filosofia oli osatekijä sille keskiajan hengelliselle rappiolle, joka selittää myös Euroopan pitkäaikaisen uskon noituuteen. Tuhansittain ihmisiä teloitettiin epäiltyinä noitina.

Pergamon kristillinen seurakunta oli valtavan paineen alla sovittella ja avoimesti liittoutua eikristillisten uskontojen kanssa. Herra viittaa tähän sovitteluun ”*Bileamin oppina, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat*” (Ilm. 2:14). Lukujen 4.Moos. 22 – 24 mukaan Baalak, Moabin kuningas, palkkasi Bileamin kiroamaan Israelia. Bileam kuitenkin kieltäytyi ja sensijaan suostutteli Baalakin olemaan turvautumatta kirouksiin ja sotilaalliseen yhteenottoon, mutta houkuttelemaan Israelia sovittelun keinoin osallistumaan Baalin juhliin.

Tämä strategia toi menestyksen ja lue luvusta 4.Moos. 25, että Israel hyväksyi kutsun osallistua juhlaan Baalin kunniaksi Moobissa, jossa he tekivät kompromissin pakanauskonnon kanssa ja osoittivat kunniaa vieraalle jumalalle. Myös nykyisin on ilmeistä, että Saatana aiheuttaa tuhoa kristittyjen keskuudessa soveltamalla tätä sovittelun strategiaa. Pietarin mukaan tämä menetelmä on tunnusomainen lopunajan väärille opettajille, jotka ovat luopuneet totuudesta: ”*He ovat hyljänneet suoran tien, ovat eksyneet ja seuranneet Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa*” (2.Piet. 2:15).

Elleivät nämä ihmiset tee parannusta moniuskonnollisesta ajattelustaan ja sovittelustaan maailman kanssa, niin Herra tulee taistelemaan heitä vastaan suunsa miekalla – s.o. Sanallaan.

Raamattu tuomitsee voimakkaasti sellaiset liitot: ”Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? ... Sentähden: ”Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani” (2. Kor. 6:14-17). Vain petetyt nimikristityt, jotka eivät enää usko Jeesuksen ainutlaatuisuuteen ja Hänen kuolemansa täyteen merkitykseen (vrt. 1.Joh. 2:22), voivat tehdä liiton ei-kristillisten uskontojen kanssa. Kristityille on vain yksi pelastuksen tie (Joh. 14:6; Eph. 1:7).

Tyatira: väärin profettojen turmeleva vaikutus seurakunnassa

Väärät profetat edistävät usein väärää Jumala-konseptia, jossa Jeesuksen jumaluus kielletään.

Monissa tapauksissa profetissoilla oli tärkeä rooli hengellisessä petoksessa ja he ovat edelleen suosittuja.

Nykyisessä petoksessa rakennetaan siltoja kaikkien suurten maailmanuskontojen välille.

Tämä seurakunta koostui uskollisten ja uskottomien jäsenten sekoituksesta, joista viimeksi mainitut lankesivat hyvin kauas totuudesta. Jeesus sanoi: *”Mutta se minulla on sinua vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, lisebeliä, joka sanoo itseään profetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani...”* (Ilm. 2:20). Väärät profetat ja profetissat olivat aina laajamittaisen petoksen syy – Vanhan Testamentin ajoista tähän päivään. Tällaiset profetat tavallisesti väittävät, että heillä on ns. ainutlaatuinen tietolähde, jonka Herra ilmoitti heille unien, näkyjen, kristallipallojen, heille puhuvien äänien, tai enkelien tuomien viestien kautta. Nämä näkijät lisäävät tietoa Raamatun ilmoitukseen profetoimalla tapahtumia, jotka tapahtuvat tietyssä aikana (esim. sota tai herätys yhdessä tai toisessa maassa), tai he kieltävät tietyt Raamatun ilmoitukset, esimerkiksi, että on oleva Antikristus tai Harmageddonin taistelu.

Väärät profetat tunnetaan myös dispensationaalista sekaannuksestaan siinä, että jotkut heistä ovat taipuvaisia jatkamaan edellistä lain dispensaatiota, samalla kun suurin ryhmä on kiinnostunut tulevasta valtakuntadispensaatiosta Kristuksen tuhatvuotisen hallinnan aikaan ja sitten virheellisesti soveltavat näitä profetioita seurakuntadispensaatioon. Niin tehdessään he edistävät valtakuntamuutosta seurakunta-ajalla, jolle on ominaista kristillinen valta (dominion) sekä ihmeet ja merkit. Väärät profetat ovat myös vastuussa käsitteen ”Israel” erilaisista määrittämisistä, joista anglo-israelismi on yksi monista. He yhtyvät usein virheellisiin käsityksiin Jumalasta, jotka vaihtelevat kolminaisuuden ja Jeesuksen jumaluuden kieltämisestä kaikkien uskontojen universaaliseen Jumalaan.

Tyatiran väärä profetissa edisti uskontojenvälistä lähestymistapaa yrittämällä vakuuttaa uskovat liittymään pakanoiden uskonnollisiin juhliin ja niin tehdessään palvomaan heidän ”yhteistä Jumalaansa.” Väärät profetat julistavat edelleen tätä ekumeenista oppia ja heidän tarkoituksensa on saavuttaa uskonnollinen yhteys maan päällä valmistauduttaessa kaikkien uskontojen väärän messiaan ilmestymiseen, jota kumartavat kaikki ihmiset (Ilm. 13:3-4). Herran tuomiot lepäävät väärin profettojen päällä ja Raamatun viimeinen varoitus koskee heitä.

Jeesus sanoi, että jos joku ottaa pois Raamatun profetioista, niin Jumala ottaa pois hänen nimensä elämän kirjasta; ja jos jotakin lisätään jumalalliseen ilmoitukseen, niin Jumala panee vitsauksensa tuon väärän profeetan päälle (Ilm. 22:18-19).

Herra lupaa niille, jotka ovat voittaneet väärin profettojen kaiken petoksen ja vääristetyt opetukset, että he tulevat olemaan Hänen ikuisen taivaallisen valtakuntansa kanssaperillisiä:

“Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan, niinkuin ne sanovat, saatanan syvyyksiä, minä sanon: en minä pane teidän päällenne muuta kuormaa; pitäkää vain, mitä teillä on, siihen asti kuin minä tulen. Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa minun teoistani vaarin, sille minä annan vallan hallita pakanoita ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, niinkuin saviastiat heidät särjetään - niinkuin minäkin sen vallan Isältäni sain - ja minä annan hänelle kointähden” (Ilm. 2:24-28).

Kaikilla niillä, jotka kilvoittelevat totuuden puolesta ja pysyvät siinä, on Jeesus Kristus sydämessään. Hän on tie, totuus ja elämä ja sinä kirkkaana kointähdenä Hän on itse lupaus loistavasta uudesta päivästä, joka koittaa tälle pimeälle maailmalle. Uskovat, jotka vainosta ja koettelemuksista huolimatta pysyvät uskollisina Hänelle, tulevat hallitsemaan kansoja yhdessä Hänen kanssaan Hänen rauhanvaltakunnassaan. Kaikki ne, jotka kielsivät Hänet, viettävät iankaikkisuuden yhdessä Hänen vihollistensa kanssa ikuisen vaivan paikassa.

Sardes: Hengellisesti kuolevat seurakunnat

Ränsistynyt heinikon valtaama kirkko. Seurakunta lakkautettiin ja rakennus kävi tarpeettomaksi. Ylistyslauluja ei kuulu täältä.

Autio kirkkorakennus viestien sanomaa, "likabod." Sisällä vain synkkä hiljaisuus.

Uusia hautakiviä, jotka heijastavat menneitä päiviä, pystytetään tiheään kuolleiden seurakuntien hautausmailla.

Hengellisesti pysähtyneelle Sardeen seurakunnalle tarjotaan tilaisuus korjata, mikä on mennyt pieleen heidän hengellisessä elämässään ja uudelleen perustautua siihen totuuteen, jonka kuulivat alussa: *“Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut. Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä. Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen” (Ilm. 3:1-3).*

Tämä seurakunta oli hengellisesti täysin uneen vaipunut ja lopulta he olivat vain nimikristittyjä vailla todistusta vaeltamisesta Herran kanssa. Heillä oli nimi, että olivat elossa, mutta kuten kadonnut poika, he eksyivät hyvin kauas Isänsä kodista ja kadottivat kaiken yhteyden Häneen (Lk. 15:32). Sardeen kirkkossakävijät lakkasivat ruokkimasta itseään elävän veden lähteestä ja se selittää heidän hengellisen elämänsä kuihtumisen, kunnes monet heistä lopulta kuolivat sydämessään. Heitä kehoitetaan kiireesti tunnistamaan hengellisen kuolleisuuden tilansa ja heräämään: *“Heräjä sinä, joka nukut ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!” (Ef. 5:14).* Kun he palaisivat evankeliumin sanomaan sellaisena, kuin olivat alunperin sen vastaanottaneet,

he heräisivät hengellisesti. Vasta sitten he pystyivät saavuttamaan ympärillään olevia joukkoja, joilla oli edessään ikuinen kuolema, koska eivät vielä olleet laittaneet asioitaan kuntoon Herran kanssa. Seurakunnan oli ensin uudistettava hengellisesti, ennenkuin heillä voisi olla avoimet silmät nähdä ympärillään olevien hengellinen tarve ja tehdä sille jotakin.

Seurakunnassa oli pieni ydinryhmä, jotka eivät olleet luopuneet Herrasta, eivätkä ajautuneet hengelliseen passiivisuuteen. Eräänä päivänä he ovat loistavia valoja Kristuksen paljastetussa valtakunnassa. Hän sanoo heille: *"Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset"* (Ilm. 3:4). He eivät toisten luopujien tavoin aloittaneet Hengessä ja lopettaneet lihassa (vrt. Gal. 3:3).

Filadelfia: Taistelu petosta ja hylkäämistä vastaan voidaan voittaa

Aina oli joitakin pieniä evankelisia seurakuntia, jotka eivät luopuneet, vaan kestivät vaikeissa oloduhteissa.

Paavali ei ollut ainoa uskollinen saarnaaja, joka rohkaisti uskovia vankisellistään pysymään uskollisena Kristukselle.

Kristuksen tosi seurakunta voi olla pieni ja halveksittu, mutta se on kuin veden partaalle istutettu puu – elävä ja hedelmällinen.

Filadelfia oli aidosti evankelinen seurakunta, joka pelkäsi Herraa ja kunnioitti Hänen Sanaansa. Tiukan moraalin ja hengellisten periaatteidensa vuoksi he eivät olleet suosittuja laajemmin yhteiskunnassa ja näin ollen seurakunnalla ei ollut paljon jäseniä, eikä suuria tuloja. Johtuen pienestä koostaan ja muista rajoituksista heillä oli vähäinen vaikutusvalta ja he voivat luottaa vain Herraan saadakseen tilaisuuksia ja keinoja julistaa Hänen Sanaansa. Kristus kuitenkin antaa heille varmuuden, että Hän antaisi heille voimaa tehdä Hänen työtään, koska Hän on se ainoa, joka voi avata ja sulkea ovia: ***"Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt"*** (Ilm. 3:7-8).

Perussyy, miksi tämä seurakunta nautti Herran siunauksia, oli, että he pitivät Hänen Sanansa, eivätkä kieltäneet Hänen Nimeään. Monet tuon ajan luopioista, kuten tänä päivänäkin, eivät enää hyväksyneet eivätkä kunnioittaneet Herran Sanaa, kuten tekivät alussa kuullessaan ja vastaanottaessaan sen. Vuoden 95 vaiheilla useimpia UT:n kirjoja ja kirjeitä jo kierrätettiin eri seurakuntien keskuudessa. Johanneksen Ilmestys oli viimeinen lisäys Jumalan ilmoitukseen Sanansa kautta. Kaikesta tiedosta huolimatta oli jo huomattava määrä uskovia, jotka poikkesivat näistä periaatteista ja opeista – mm. myös selvästi Jeesuksen jumaluutta koskevasta opista. Evankeliset seurakunnat, jotka eivät poikenneet kristillisestä opista, olivat pieni vähemmistö eivätkä lainkaan suosittuja johtuen korkeista normeistaan.

Elämme samanlaista aikaa. Evankeliset seurakunnat ovat suhteellisen pieniä ja vähävoimaisia ja niillä on vähäinen vaikutusvalta yhteiskunnassa. Monet eivät enää usko Raamattuun

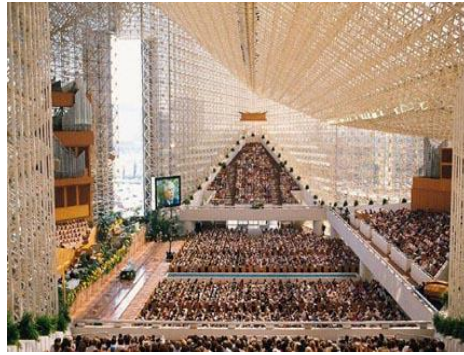
kirjaimellisesti innoitettuna ja erehtymättömänä Jumalan Sanana, eivätkä myöskään Jeesuksen neitseelliseen syntymään ja jumaluuteen samalla pitäen kertomusta Hänen ylösnousemuksestaan kuolleista vertauskuvallisena. Näiden näkemysten vuoksi he menettävät Herran uskoville valmistamat siunaukset. Uskollisille Hän sanoo: *”Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat. Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi. Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni”* (Ilm. 3:10-12).

Ne uskovat, jotka jatkavat kestävästi oikealla tiellä ja pitävät varansa, ettei heitä hengellisesti petetä eikä ryöstetä, saavat ihanan lupauksen, ettei heitä ole määrätty lopunajan ahdistukseen, vaan heidät varjellaan maailmanlaajuisesta koetuksen hetkestä kaikkien tosi uskovien tempauksen kautta.

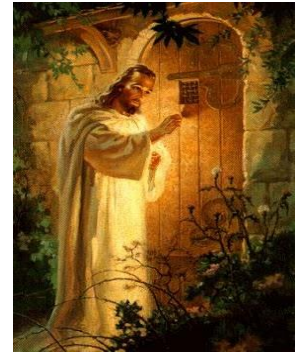
Laodikea: Ihmisen omavanhurskaus, joka ei luota Kristukseen

Super-kirkot kunnioittavat modernin ihmisen neroutta ja itsetuntoa, mutta myös manifestoivat omistajiensa hengellistä köyhyyttä. (Kuvassa Robert Schuller'in Kristallikatedraali, jonka nykyisin omistaa roomalaiskatolinen seurakunta)

Rikkaudella on hengellisesti sokaiseva vaikutus, siinä määrin, ettei ihminen enää edes tajua olevansa köyhä Herrassa. Se on petollista omavanhurskautta. (Sisäkuva Kristallikatedraalista)

Kristus seisoo tämän seurakunnan ulkopuolella kolkuttaen ovea. Vieläkö ihmiset kuulevat hänen äänensä?

Viimeinen seitsemästä kirjeestä, jotka lähetettiin kristillisille seurakunnille Ilmestyskirjassa, käsittelee hyvin hälyttävää tilannetta, jossa kokonainen seurakunta oli jo vieraantunut Kristuksesta Vapahtajana. Hän seisoo seurakunnan oven ulkopuolella ja kolkuttaa saadakseen ihmisten huomion, jotta petetyillä seurakuntalaisilla voisi olla henkilökohtainen kohtaaminen Hänen kanssaan ja sen mukana myös vanhurskautus, jonka Hän yksin voi heille antaa. Jeesuksella on ratkaisu pisimmällekin edenneisiin luopumuksen muotoihin ja Hän sanoo seurakunnalle: *”Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tullessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus”* (Ilm. 3:15-19).

Tämä seurakunta ei ollut täysin välinpitämätön Herraa ja Hänen Sanaansa kohtaan, mutta heidän uskonsa ei ollut totuuteen ankkuroitu, koska se perustui inhimilliseen järkeilyyn ja heidän omaan vääristyneeseen Raamatun tulkintaansa. Tämän vuoksi he eivät noudattaneet pelastuksen evankeliumin perusperiaatteita. On ilmeistä, että seurakunnan jäsenten julistettiin

olevan pelastettuja seurakunnallisten rituaalien, kuten kaste ja konfirmaatio, nojalla. He näkivät yhteiskunnallinen suosionsa, ison seurakuntansa ja suuren varallisuutensa todistuksena Herran siunauksista ja sen vuoksi heistä tuli hyvin ylimielisiä. He julistivat avoimesti: *”Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse”* (Ilm. 3:17). Menestyksen petollinen ulkokuori oli lumonnut heidät, eivätkä he tavoitelleet sellaisia hengellisiä kokemuksia, kuin henkilökohtainen kohtaaminen Herran Jeesuksen kanssa, eikä uudestisyntymistä eikä pyhitystä.

Jeesuksen puuttuminen tästä seurakunnasta on ilmeistä kahdestakin näkökulmasta: seurakunta ei pysynyt Kristuksessa todella seuraamalla Häntä, vaan ainoastaan puhui Hänestä; he olivat jo hyljänneet Hänet. Herra Jeesus puolestaan oksensi nämä ihmiset ulos suustaan, koska he olivat tosiasiassa hyljänneet Hänet ja Hänen pelastuksen sanomansa. Hän erottautuu jumalisuuden kuolleesta muodosta eikä käyskentele heidän keskellään, ikäänkuin suvaitsi heidän poikkeavaa käytöstään ja penseää palvontaansa. Hän ei tullut sovittelemaan syntisten kanssa, vaan pelastamaan heidät vääryydestä ja petollisesta uskonnollisesta teeskentelystä.

Herran Jeesuksen suuri rakkaus kaikkiin ihmisiin – mukaanlukien langenneimmatkin syntiset ja kadonneet lampaat, jotka eksyivät hyvin kauas laumasta – saa Hänet säälimään heitä ja uudelleen kutsumaan heitä parannukseen heidän inhimillisestä röyhkeydestään huolimatta. Hän seisoo seurakunnan oven ulkopuolella ja kolkuttaa, kun muodolliset seurakunnalliset toiminnot eivät tuoneet todellista hengellistä yhteyttä Hänen kanssaan. Tämän tilanteen vuoksi Hän vetäytyi heistä. Hän kutsuu yksilöjäseniä avaamaan sydäntensä ovet Hänelle, jotta Hän voisi käydä sisälle ja muuttaa heidän elämänsä ja aterioida heidän kanssaan.

Juuri sitä tapahtuu nyt – tietyt yksilöt luopuneissa seurakunnissa vastaavat Herran Jeesuksen kutsuun pelastua ja sitten lähtevät ulos niiden keskeltä, joilla on vain jumalisuuden muoto. Itse luopuneet seurakunnat eivät tee parannusta tullakseen hengellisesti terveiksi.

Heidän laaja valtansa, vaikutuksensa ja rikkautensa kannustaa heitä jatkamaan humanistisessa kristinuskon muodossaan, joka on todellisuudessa kapinan osoitus evankelisuutta vastaan. Vääristynyt Jeesuksen esittäminen heidän seurakunnissaan tekee heistä lopulta uhreja ”toiselle Jeesukselle,” jota Raamattu kuvailee ”Antikristuksena” (1.Joh. 2:18).

Tutki itseäsi

Meidän täytyy tutkia itseämme Herran edessä (2.Kor. 13:5). Tärkeä kysymys on: missä sinä seisot omassa uskonelämässäsi? Harhailenko pois totuudesta enemmistön kanssa, joka jatkuvasti laskee hengellisiä normejaan avaamalla oven petokselle? Vai löydätkö itsesi evankelisen vähemmistön keskeltä, joka suhtautuu vakavasti Herran käskyyn päättää hengellinen kilvoitus voittajina? Herra Jeesus varustaa ja voimaannuttaa meitä vastustamaan kaikkia vihollisen hyökkäyksiä, kaikkia moraalisia syntejä ja kaikkia teologisen petoksen muotoja. Evankeliumin totuudella on vapauttava voima, joka voi tehdä meistä enemmän kuin voittajia Kristuksessa Jeesuksessa (Joh. 8:32).

Seurakuntadispensaation lopussa meidät kutsutaan pasunansoitolla taivaallisen Yljän läsnäoloon. Äkillinen evankelisen seurakunnan, vaikkakin suhteellisen pienen, puuttuminen tunnetaan vakavasti maan päällä. Todellinen seurakunta on Kristuksen ruumis ja Pyhän Hengen temppeli ja siksi pimeän maailman valo ja turmeltuneen maan suola. Sen läsnäolo maan päällä estää Antikristuksen ilmestymisen (2.Ts. 2:6-8). Seurakunnan lähdön jälkeen (Lk. 21:36; 1.Ts. 4:16-18) useimmista petetyistä ihmisistä tulee seuraajia väärälle kristukselle, joka ilmestyy, kun Herra on ottanut pidättäjän pois tieltä. Tällä seurakunta-ajan myöhäisellä hetkellä meillä on rajoitetusti aikaa oikaista se, mikä on mennyt pieleen elämässämme.

Kun seurakuntadispensaatio on päättynyt, niin tuomion aika seuraa – ei vain uskoville Kristuksen tuomioistuimen edessä, vaan myös epäuskoisille ja nimikristityille, jotka alistetaan Herran päivän tuomioille maan päällä (Jes. 13:9; Ilm. 6:15-17). Tänä maailmanhistorian pimeänä aikana sekä juutalaiset että pakanat, jotka hylkäävät väärän messiaan ja vastaanottavat

Kristuksen Vapahtajanaan, voivat edelleen pelastua (Mt. 24:21-22; Ilm. 7:4-17). He maksavat kuitenkin hirvittävän hyljätyiksi ja vainotuiksi tulemisen hinnan, kun eivät seurakunta-aikana ottaneet vaaria Kristuksen kehotuksista ja varoituksista seurata oikeaa tietä (Ilm. 6:9-11).